

Підпасок

Лідія Компанієць

У Климка — сорочка біла,
Батіжок через плече.
Сонце землю так нагріло,—
Навіть п'ятам гаряче!

В холодочку під кущами
Клим поснідав нашвидку.
Із дідами-пастухами
Він корів пасе в лужку.

Віє вітер із діброви,
Спіють дині й кавуни...
Неквапливо йдуть корови —
Вже напаслися вони.

Знає хлопчик їхні звички,
Вивчив навіть їхнє "му-у":
— Му-у! — водички,
— Му-у! — травички,
— Му-у! — не доять нас чому-у?

Пастушатко діловито
Хвиська довгим батогом.
Забреде Красуня в жито —
Перейме її бігом;

Голубаню, Чарівницю
Із баштану заверне:
Замахнеться для годиться,
А не вдарить, не кляне.

Не відійде й на хвилину
Пастуша від череди.
— Нам росте хороша зміна! —
Посміхаються діди...

Близько серпень... В лісі й полі

Скоро стихаються пташки.
Незабаром
в милій школі
Хлопчик сяде за книжки.

Дев'ять літ йому минає,
Перейшов він в третій клас.
...В річку сонечко сідає,
Літній день згасає...
Згас...